

A kötetben szereplő írások zöme *Budapesttől távoli vidékekről*, ott történt eseményekről szól. Alig-alig találunk azonban utalást a fővárosi helyzetre: így talán érdemes felidézni Demeter Zayzon Mária adatait. Ma minden huszadik budapesti polgár a cigány népcsoport-hoz tartozik, a fővárosban élő, valamely nemzeti vagy etnikai népcsoport-hoz tartozók kétharmadát ők te-

szik ki. Húszezren élnek a VIII., tizenötezren a VII. kerületben. Egyszer talán majd róluk – és rólunk – is szó esik egy effajta pályázaton.

N. Kósa Judit

A NÉPSZABADSÁG

1995. január 27-i számából

Új népzenei kazetták

Négy új címmel bővítheti kínálatát az a néhány magyar lemezbolt, amelyik egyáltalán hajlandó népzenevel foglalkozni. Még tavaly jelent meg Kallós Zoltán gyűjtéseinek kilencedik kötete, a nagy tekintélyű szakember saját kiadásában: „Észak-mezőségi magyar népzene”, válogatás bonchidai instrumentális és választúji vokális felvételekből (a Kallós Archívum kiadványait terjeszti a Választút Népművészeti Egyesület). Aztán két kazetta a Biadrunkt Kiadó „Eredeti” sorozatából, Bodó-Bán János és Enikő gyűjtései: „Mezőgyéres I.” (mezőségi román zene a magyarpalatkai zenekartól) és „Juhmérés Méréában” (kalotaszegi magyar zene Fodor Netti Sándor, ifj. Netti Sándor, Toni Rudi, Árus Béla és Berki Ferenc Árus előadásában).

Néhány hete pedig a Hungaroton Classic gondozásában végre megjelent egy már 1990-ben összeállított dupla kazetta: „Mezőségi Magyar Népzene – Magyarpalatka”, ezen részben az előbb említett, mezőgyéresi felvételen is hallható, az erdélyi hagyomány élő legendái közé tartozó zenészek muzsikálnak. Az első kazettán Kallós Zoltán, Martin György és Andrásfalvy Bertalan 1963–69-es gyűjtései hallhatók (szerkesztő: Éri Péter), a másodikon a ma is működő ze-

nészgeneráció stúdiófelvétele (szerkesztők: Kallós Zoltán és Kelemen László). Ez a külsőre is vonzó (a borítón Kása Béla szép fotója) kiadvány igazi „ász”, de a többi is bőven megéri az árát, mindegyik igazi kincsesbánya, a körülményekhez képest a hangminőség is elfogadható.

Viszont a laikusok dolgát nem könnyíti meg, hogy a Hungaroton-kazettán kívül *egyiket sem kísérik részletes jegyzetek*, még a gyűjtések időpontja is titok marad, ami legalább olyan szomorú, mint az, hogy jelen pillanatban fel sem merül senkiben, hogy a kazetta mellett *más médiumon* is meg lehetne jelentetni népzenei felvételeket.

Aki CD-n szeretne erdélyi muzsikát hallgatni, továbbra is utazhat Hollandiába vagy Japánba vásárolni: az *ottani* kiadóknak valamiért megéri az, ami az ittenieknek nem.

– zsír –

A Magyar Napsz

műsorkalauz-mellékletének

1995. június 29 – július 5-i számából

Európai Ifjúsági Zenei Fesztivál Magyarországon

Szemérmes hírverés előzte meg, gyér sajtóvisszhang kísérte a Magyar Zeneiskolák Szövetsége és a Fesztivál Szervezőbizottság által május 31–június 5. között megrendezett IV. *Európai Zenei Fesztivált*, a magyar zeneoktatásnak, a zenei amatőrmozgalomnak a Magyarországon valaha rendezett legnagyobb eseményét.

A mintegy 6–7000 külföldi vendég és 3000 magyar zeneiskolás – szimfonikus zenekarok, kamaraegyüttesek, egyházi és világi kórusok, jazz és bigband együttesek, táncsoportok – száz helyen léptek fel az országban, találkoztak magyar muzsikáló fiatalokkal. A részvétel arányaira jellemző, hogy a fesztivál nyitó- és záróhangversenyén a *résztevők* töltötték meg zsúfolásig a Budapest Sportcsarnokot.

A külföldiek a zeneiskolások szüleinél kaptak szállást. Az V. kerületi Szabolcsi Bence Állami Zeneiskola egy horvát kamaraegyüttest látott vendégül. A ven-

dégek és a vendéglátók között baráti és szakmai kapcsolatok létesültek. Tervek, elképzelések születtek a horvát és a magyar iskola tanárainak kölcsönös látogatásairól, tapasztalatgyűjtésről, vendég tanárcekről, a későbbiekben a diákegyüttesek vendégszerplése is szóba jöhet.

Vendégeivel közös hangversenyt adott a Szabolcsi Bence Zeneiskola június 1-jén a Deák téri Evangélikus Gimnázium dísztermében.

A BELVÁROS LIPÓTVÁROS

Budapest Főváros V. kerületi Önkormányzatának hivatalos és közéleti lapja
1995. július 5-i számából